

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

Z ante M

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Zerýnthum. Ζερύνη. Antrum est in Thracia, non procul à Zona urbe & Hebro fluvio, Hecates numini sacrum, ut est autor Lycophon: unde & canes in eo immolabantur. Suidas Veneri sacrum fuisse existimat, eamq; inde Zerynthiam didit. Vide Caelium Rhodig. lib. 8. cap. 23.

Zerēs. Ζερε. Fuit filius Boreæ ex Orithyia, & frater Calais. Hi duo fratres ex Argonautarum numero fuerunt: & quoniam allati fuisse feruntur, ad pellendas Harpyias missi sunt, teste Servio.

Zethus. Ζηθ. Iovis ex Antiopa filius, & frater Amphionis: cui adiutor fuit in condendis Thebis. De quo Cic. lib. 2. de Orat. Miror cur philosophia sicur Zethus ille Pacuvianus, propè bellum indixerit. Horat. 1. Epist. 17. Gratia sic fratrum geminorum Amphionis atq; Zethi dissimul.

Zeygana regio. Ζεγανη. Eadem que & Africa propriè dicta. Autor Plin. lib. 5. cap. 4.

Zeygma. Vrbis insignis ad Euphratem fluvium, LXXXII. M. passuum à Samosanis Comagenæ civitate distans. Autor Plin. lib. 6. cap. 24. ¶ Est & Vrbis Dacia, Ptolem. lib. 3. cap. 8. [Vulgò Zeyberg.]

Zeuxis. Ζευξ. German. Ein außständiger Mäster zu seiner zeit. Clarissimus pictor Heraclides fuit, qui in cetramen picturæ cum Parthasio descendit, utasq; tanto successu pictas in scenam detulit, ut ad eas aves advolarent. Parthasius autem linteam attulit pictam, ita veritate representata, ut Zeuxis altum iudicio tumens, flagitaret tandem remoto linteo ostendi picturam: intellecto que errore, concederet palmam ingenio pudore: quoniam ipse aves sefellisset: Parthasius autem se artificem. Fertur hinc pinxisse puerum uvas fetentem, ad quas quum advolassent aves, iratus est mira ingenio ope ri suo, & dixit: Vvas melius pinxi quam puerum. Nam si hunc consummassem, aves timere debuerant. Pinxit & Helenæ simulachrum, quod deinde Romam translatum fuit, & in Philippi portibus collocatum. Hæc ex Plinio, libro 35. capite 10.

Zeuxo. Ζευξο. Nympha marina, Oceani & Tethyos filia. Hesiodus in Theog. Ζευξο ην, Κλυτρη ην, Ιολη ην, Πασση ην.

Ziela. Ζηλα. Cappadociæ oppidum, teste Stephano, à Ziela Nicomedia filio conditum.

Zigere. Ζιγερ. Oppidum Scytharum Arolerum in ea parte Thraciæ, quæ Istri ostiis incumbit. Autor Plinius libro 4. capite 11.

Zigarum, ea terra fertur, ex qua populi exierint, qui nostra ætate cum liberis & uxoribus Europam pervagantur. [German. Das Ziegenland.]

Zillis. Ζιλλ. Oppidum Mauritanæ Tingitanæ, regum olim ditioni exemptum, & à Batica iura petere iustum. Autor Plinius lib. 5. cap. 1.

Zimiris. Ζιμιρις. Regio Aethiopiæ arenosa, in qua magnetes optimi inventiuntur. Plin. lib. 36. cap. 16.

Zingi. Ζιγγι. Maotidis paludis accolæ supra Cimmericum Bosphorum. Plin. lib. 6. cap. 7.

Zipætiuum. Ζιπειτιν. Bithyniæ oppidum, à Zipæto rege ita appellatum. ¶ Gentile Zypætius. Ζηπειτιν. Steph.

Zirinia. Ζιρινη. Thraciæ oppidum, ut ex lib. 3. Philip. Theopompæ annotavit Stephan. ¶ Gentile Ziriniates. Ζηρινηαται.

Zizama. Ζιζαμη. Oppidum Garamantum, unum ex iis, quæ à Cornelio Balbo in Romanorum ditioem sunt redacta. Autor Plin. lib. 5. cap. 3.

Zmilus. Ζημιλ. Nobilis architecti nomen, qui unâ cum Rholo, & Theodoro Labyrinthum Lemnium extruxit, centum quadraginta columnis insignem. Autor Plinius libro 36. cap. 13.

Zoara. Ζοαρη. Vrbis Persidiæ, cuius incolæ dicuntur Zoaræ, Ζοαρηται. ¶ Est item Zoara, Palæstina locus, quò Lot tempore Sodomiticæ calamitatis confugit. ¶ A quo fit gentile Zoarenus. Ζοαρηαται.

Zobidæ. Ζοβιδαι. Populi Carmaniæ finitimi: ut annotavit Stephanus ex Quadrati Rerum Parthicarum lib. 2.

Zoeteum. Ζοιτεον, vel Ζοιτουν, Vrbis Arcadiæ, à Zeto quodam, Stephanus.

Zoelæ, per tres syllabas, penult prod. Ζοιλα, Asturiz populi in Hispania citeriore, Persiciæ, & Gyris finitimi. Autor Plin. lib. 1. cap. 3: Apud hos præstantissimum lini genus nascebatur, & splendidissimum, idq; natura torrentis, in quo poliebatum testatur idem Plin. lib. 19. cap. 1.

Zoëus. Ζοειος. German. Ein biffertiger vnd teubiger Poltso etliche Wäcker wider Homeros geschriben hat. Sophista fuit Amphipolites, Ptolemæi temporibus, hoc uno facinore nobilitatus, quòd Homeri poematarum omnium principem libris adversus eum scriptis aulus sit reprehendere: unde & ipse Ζοειος cognomen accepit. Quæ scripta Ptolemæo obtulit, ingens videlicet præmium ab eo sperans. Verum quum nihil daretur, penuria coactus, submitit qui peterent. Ibi Ptolemæus mirari se ait, quum Homerus tot annos defunctus, tot hominum millia palceret, Zoilum egere Homero multo doctiorem. De mortis ejus genere divitiis diversa sentiant. Alii partiditum convictum iussu regis cruci suffixum volunt: alii quum in Græciam redisset, de Scironis saxis fuisse præcipitatum. ¶ Ab hujus autem mortibus sumptum est, ut homines lividi, & ex alieni ingenii obrectatione laudem aucopantes, Zoili dicerentur. Ovid. lib. 1. de Remed. amoris: Ingenium magni livor detrectat Homeri, Quisquis ex ex illo Zoile nomen habet. Vide Adagia Erasmi.

Zombis. Ζομβις. Vrbis Mediæ Steph.

Zona. Ζωνη. Vrbis Ciconum, Stephan. Nicand. scribit Zonam esse locum quendam montanum & civitatem ejusdem nominis.

Zopyrus. penultima correpta, Ζοπιρ. Physiognomon quidam fuit: hoc est, ex eorum genere, qui se hominum mores, naturasque ex facie lineamentis perspicere proficiunt. Hic quum aliquando oblarus esset Socrates, isq; cum hominem stupidum, bardumq; esse respondisset, cæteris eam vocem si su excipientibus: Nò falleris inquit Socrates) & Zopyri saltem enim eram, nisi vitiosam naturam Philosophiæ præceptis superasset. ¶ Zopyrus præterea alius fuit, filius Megabyzi, unus ex iis, qui occiso Pseudolmerdi, Persarum regnum è Magorum manibus vindicarunt. Hic quum Darius Babylontem vigesimum jam mensem frustra obsideret, nasum sibi, auræ, & labia amputavit, & ita ad Babylontem transfugit, multa de Darii injura conquerens, quem sibi immeriti ita faciem mutilasse simulabat. Receptus itaq; à Babyloniis, levibusque aliquot præliis re satis feliciter gesta, universæ urbis dux constitutus, urbem Darii tradidit. Quam tamè victoriam sibi nimis magno constare sæpe conquiritus est, unum sese Zopyri integrum malle afferens, quam viginti cupere Babylonei. Autor Herod. lib. 5.

Zoroandæ. Ζωροανδη. Locus est circa Taurum montem, ubi Tignis cuniculus absorptus, rursus erumpit. Vide Plin. lib. 6. cap. 27.

Zoroastres. Ζωροαστρ. Bactrianorum rex, Astrologus & Magia peritissimus, qui eadem, qua Ninus Assyriorum rex, ætate floruit, à quo post multa prælia vario eventu commissa, tandem debellatus esse traditur, & occisus. Hic omnium mortalium unus, teste Plin. lib. 7. cap. 16, eodè quo natus est die nisse ferunt: crebrumq; ei adeo dicitur palpasse, ut impositam repelleret manum, futuræ præfatio scientiæ. Primus enim artes magicas creditur invenisse, ut autor est idem Plin. lib. 30. cap. 1.

Zoster Atticæ promontorium est, non procul ab Anaphyllo, quam longissimè in mare excurrens, teste Strabone lib. 9.

Zuchis. Ζυχη. Oppidum est Asiæ, non procul à Syntibus à quo fit gentile Zuchites, Ζυχηται, Stephan.

Zygantes. Ζυγανται. Populi sunt Aphricæ mediterraneæ, similes fere victantes, quorum magna copia apud ipsos gignitur. Plura de iis scribit Herodot. lib. 4. Horum civitas Ζυγανται, commemoratur à Stephano.

Zygi. Vide ZINGI.

Zygina. Ζυγινη. Insula in mari rubro. Gentile Zygenites. Poss. Zygenicus, Steph.

Zygopolis. Ζυγοπολις. Ponti urbs in confinio Cappadociæ, non procul à Trapezunte. Autor Strab. lib. 12.

F I N I S

